

Betænkning

over forslag til lov om ændring af lov om vurdering af landets faste ejendomme.

(Afgivet af skatte- og afgiftsudvalget den 26. maj 1976).

Udvalget har behandlet lovforslaget i en række møder. I forbindelse hermed har ministeren for skatter og afgifter skriftligt besvaret en række spørgsmål.

Udvalget har modtaget skriftlig henvendelse fra Kommunernes Landsforening, se vedhæftede bilag.

Der er af ministeren for skatter og afgifter samt et mindretal stillet en række ændringsforslag, hvorom henvises til de ledsagende bemærkninger.

Et *flertal* (udvalget med undtagelse af fremskridtspartiets medlemmer af udvalget) indstiller lovforslaget til *vedtagelse* med de af ministeren for skatter og afgifter stillede ændringsforslag.

Et *mindretal* (fremskridtspartiets medlemmer af udvalget) indstiller lovforslaget til *vedtagelse* med de af mindretallet tiltrådte og stillede ændringsforslag.

Mindretallet fremhæver, at vort nuværende ejendomsvurderingssystem er udviklet i en tidsalder, hvor samfundsforholdene adskilte sig væsentligt fra nutidens. Hverken vurderingssystemet eller det skattesystem, som vurderingerne skal danne basis for, er derfor tidsvarende. I så henseende hjælper det uhyre lidt med de 45 smålapperier, som regeringsforslaget går ud på, og heller ikke med de viderebroderier, som de stillede ændringsforslag angår.

Det er påtrængende nødvendigt, at vurderingssystemet, før det næste gang skal stå sin prøve ved den almindelige vurdering, bliver gennemtænkt og reformeret fra bunden af. Mindretallet må derfor henvise til lovforslag nr. 119 af 11. december 1975 som vejen, hvis folketingsflertallet skulle ønske at gennemføre den nødvendige problemløsning.

Ændringsforslag.

Til § 1.

Af et *mindretal* (Glistrup (FP) og Ove Jensen (FP)):

1) I *nr. 1* ændres »25.000 kr.« til: »200.000 kr.«

2) *Nr. 11* udgår.

Af *ministeren for skatter og afgifter*, tiltrådt af et *flertal* (udvalget med undtagelse af Glistrup (FP) og Ove Jensen (FP)):

3) *Nr. 11* affattes således:

»11. § 7, *nr. 5, 1. pkt.*, affattes således:

»Jernbaneanlæg, havne-, kanal- og lufthavnsanlæg, der i henhold til reglementariske bestemmelser er til benyttelse af almenheden, for så vidt arealerne og bygningerne direkte tjener eller er bestemt til at tjene trafikens formål.

Det samme gælder under de i 1. pkt. nævnte betingelser for rutebilstationer, der betjener publikum på flere busruter, der udfører rute- trafik med tilladelse i medfør af lovgivningen om buskørsel, samt for fragtcentraler, der er autoriseret i medfør af lov om godstransport med motorkøretøjer.«

Af ministeren for skatter og afgifter, tiltrådt af udvalget:

4) Nr. 14 affattes således:

»14. I § 14, stk. 1, 1. pkt., ændres »som må stilles i klasse med disse« til: »som efter § 33, stk. 1, sidestilles hermed.«

5) I den under nr. 24 foreslåede affattelse af § 28 ændres i stk. 1, litra 2) og 3), »en ejendoms ejer« til: »ejendommens ejer«.

6) I den under nr. 36 foreslåede § 40, stk. 2, 2. pkt., indsættes efter »medtages«: »for ejendomme, som ikke er omfattet af årsvurderingen.«

Af mindretallet under nr. 1:

7) Nr. 38 affattes således:

»38. § 42, stk. 2, affattes således:

»Stk. 2. Klage over en vurdering skal indgives inden datoen for foretagelse af den næste almindelige vurdering.«

8) Nr. 40 affattes således:

»40. § 42, stk. 4 og 5, ophæves.«

Til § 2.

Af ministeren for skatter og afgifter, tiltrådt af udvalget:

9) I stk. 1, sidste punktum, ændres »april« til: »juli«.

B e m æ r k n i n g e r .

Til nr. 1.

Indsatsen i forbindelse med til- og nybygninger er ofte så tyngende på ejerens økonomi, at et noget længere skattepusterum end nu er tiltrængt. Derhos må lovgivningsmagten få øje på, at det er samfundsrentabelt at spare administration, selv om det måtte ske på bekostning af millimeterretfærdigheden.

Til nr. 2.

Afgrænsning af »rutebilstationer« vil, som det delvis fremgår af Kommunernes Landsfor- enings skrivelse af 24. marts 1976, give anled- ning til så mange konkurrenceforvridninger, at den af ministeren foreslåede nye vurderings- undtagelse ikke kan godtages.

Til nr. 3.

Ved ændringsforslaget tilsigtes en nærmere afgrænsning af de rutebilstationer, som foreslås undtaget fra vurdering. Det foreslås derfor præciseret, at de pågældende rutebilstationer skal være indrettet til betjening af publikum, og at den rutetrafik, for hvis publikum stationerne er indrettet, skal være godkendt i hen- hold til lovgivningen om buskørsel. Endelig kræves det, at den trafik, som betjenes af sta- tionen, har et vist omfang, idet den skal om- fatte en flerhed af ruter.

Da fragtcentraler varetager opgaver for den offentlige trafik, som er af lignende sam- fundsmæssig betydning som rutebilstationerne, og da de oprettes i henhold til offentlig autori- sation, findes det rimeligt, at disse centraler også undtages fra vurdering.

Til nr. 4, 5 og 6.

De foreslåede ændringer er af redaktionel karakter.

Til nr. 7 og 8.

Det offentliges interesse er, at de aktuelle vurderinger er så rigtige som muligt, mens der ikke består nogen loyal interesse i gennem fristbestemmelser at hindre borgeren i at få vurderingsfejl berigtiget for den gældende vur- dering.

Modstykket til korte klagefrister har i prak- sis vist sig at være tilfølgetagelse af ejendoms- ejerens ønskemål om at få vurderingen ændret uanset manglende overholdelse af klagefristen. For at hindre vilkårligheder bør retstilstanden strammes derhen, at der gives ejeren et rets- krav på at få efterprøvelse ved højere instans af de vurderinger, der er foretaget i den aktu- elle vurderingsperiode, men på den anden side ubetinget afskærer ham fra at få korrigeret ældre vurderingsfejl. Ved hver eneste af de tidligere vurderinger er der selvsagt begået større eller mindre fejl ved vurderingsangivel- serne for de fleste ejendomme, af hvilke der

nu er i alt ca. 1,6 millioner. Den nuværende praksis, hvor energiske ejendomsjere kan triumfere over »venlige« myndigheder til at få rettet nogle promiller af de formentlige fejl, har et udpræget skær af tilfældighed over sig.

Til nr. 9.

De bestemmelser, som omhandles i lovforslagets § 2, stk. 1, sidste punkt, er væsentligst af redaktionel og ordensmæssig karakter. De foreslås sat i kraft den 1. juli 1976.

Anders Andersen (V). Aksel Pedersen (V). Enggaard (V). Jens Foged (V).

Glistrup (FP). Ove Jensen (FP). Arne Bjerregaard (KrF). Jes Schmidt (CD).

*Camre (S). Grünbaum (S). Ove Hansen (S), Karl Nielsen (S), Kampmann (S).
formand. næstformand.*

Bernhard Baunsgaard (RV). Ømann (SF). Knud Jespersen (DKP). Stetter (KF).

Bilag.

KOMMUNERNE LANDSFORENING

Den 24. marts 1976.

Landsforeningen er blevet opmærksom på at der i forslag til ændring af lov om vurdering af landets faste ejendomme er foretaget en ændring i § 7, således at rutebilstationer fremover skal undtages for vurdering.

Efter landsforeningens opfattelse vil denne udvidelse af loven få så uheldige konsekvenser, at man finder, den ikke bør gennemføres.

Man skal således gøre opmærksom på, at der ved gennemførelsen af lovforslaget opstår problemer i forbindelse med definition af, hvad en rutebilstation er – og hvor stor en del af dens areal der skal undtages for vurdering.

Der vil endvidere kunne opstå konkurrenceforvriddning mellem garageanlæg, butikker m.m. beliggende på rutebilstationens område og anlæg af samme karakter udenfor dette område, idet der ikke svares dækningsafgift af sådanne lokaliteter såfremt de ligger på et ikke vurderet areal.

Man skal endelig påpege, at kommunerne vil få et provenutab ved, at rutebilstationerne undtages for vurdering og dermed fritages for ejendomsskatter. Hvor stort dette provenutab bliver afhænger naturligvis af, hvorledes man begrebsmæssigt afgrænser en rutebilstation, og om det accepteres, at tilknyttede hoteller, forretningslokaler, garageanlæg m. v. undtages for vurdering.

Finder folketinget, uanset de foranstående betænkeligheder, at rutebilstationer bør undtages for vurdering, er det afgørende, at der foretages en tilstrækkelig præcisering af, hvornår der foreligger en rutebilstation i lovens forstand. Det fremgår således ikke af lovforslaget, om undtagelsen for vurdering også skal gælde bybussers endestationer og lignende private arealer, der udelukkende anvendes til holdeplads for busser. Hvis undtagelsen for vurdering ikke omfatter sådanne arealer bør

det præciseres, hvornår der foreligger en busstation, og hvornår der foreligger en rutebilstation, ligesom det må præciseres hvorledes blandede bybus- og rutebilstationer skal behandles i vurderingsmæssig henseende.

Der vil også herudover være afgrænsningsmæssige problemer. Man skal således pege på, at der opstår afgrænsningsproblemer, hvor et rejsebureau har lokaler, hvorfra der transporteres rejsende til lufthavnen – eventuelt efter en fast køreplan.

Det bør ligeledes nærmere præciseres, hvor anlæg m.m. skal undtages for vurdering, og om fritagelsen alene gælder garageanlæg m.m., der er beliggende i umiddelbar tilknytning til rutebilstationen, eller om fritagelsen også omfatter garageanlæg, der har samme ejer som og drives i tilknytning til rutebilstationen, men ikke er beliggende i umiddelbar tilknytning hertil.

Det bør derudover angives, hvorvidt alle forretninger, hoteller og lignende, der er beliggende på rutebilstationens område, skal fritages for vurdering, eller om fritagelsen alene gælder kiosker og lignende, der har en naturlig tilknytning hertil. Der vil eventuelt kunne foretages særskilt vurdering af forretningslokaler m.m. blot det angives, hvilke former for lokaler der skal vurderes, og hvilke der ikke skal.

Endelig skal landsforeningen pege på, at det ved lovforslaget tilsigtede formål formentlig vil kunne tilgodeses ved en ændring af § 8 i lov om beskatning til kommunerne af fast ejendom, hvorved denne bestemmelse udvides til at omfatte offentlige trafik anlæg, herunder rutebilstationer. Ifølge denne lovbestemmelse kan kommunalbestyrelsen meddele de i paragraffen nævnte anlæg fritagelse for betaling af ejendomsskatter til kommunen.

Jens Mathiasen.

/ E. Krarup.